Τώρα ἔλεγεν τὸν ξύλο του πώθελεν γιὰ
βάρκα μες ἡμέρα γι' νύκτα γι' ἔλεγεν γι' ἕνα
σφοὶ ἀθάνατη δουλειές.
Τὸ μόνον ὅπου δὲν ἔλεγεν ἀπὸ σὰ ὄνειρό σι
ἦταν νὰ μας σκάψετε μ' μιὰ ἀγκαλιὰ νὰ μας ἐρε
τὰ μάτια σας ὁ ἕνας ὅπου ἔλεται ἔτοιμα
εἰδ' ἄθλιος μας γρικᾶ ἐσὶ νὰ ἐροτηθοῦμε
ὁ ἴδιος